

بررسی تاثیر استفاده از زیرزمین به عنوان فضای حائل بین فضای داخل و زمین در اقلیم سرد و خشک

(1) سیدسجاد نادری (2)* سپیده علیزاده (3) صنم حیدروند

(1) مدرس دپارتمان آموزش عالی شهریار آستارا، گیلان، ایران

Sajjad_naderi66@yahoo.com

(2) دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری موسسه آموزش عالی شهریار آستارا، گیلان، ایران

Alizade.se21@gmail.com

(3) دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری موسسه آموزش عالی شهریار آستارا، گیلان، ایران

Sanam707070@gmail.com

واژه های کلیدی : معماری زیرزمین ، اقلیم سرد و

خشک ، مشخصات فیزیکی

چکیده

مقدمه

فضا های زیرزمینی قدیمی ترین نوع سرپناه بشر محسوب میگردد با وجود پیشرفت کند سامانه های زیرزمینی نا متعارف بودن آن در نظر عمومی و نا آگاهی بسیاری از جوامع نسبت به اجرا و فواید این نوع ساختمان سازی دارای شواهد متنوعی از آن است. برخلاف تصور رایج کنونی فضا های زیرزمینی تنها به عنوان انبار، فضای ارتباطی و ... کاربرد ندارند و میتوان در کاربری هایی چون تفریحی (اماکن ورزشی، پارک ها و ...)، تجاری و اداری (بازارچه ها ، کتابخانه ها ...)، فرهنگی (موزه ها ، سینماها و ...) و خدماتی (پارکینگ ها و ...) از ظرفیت آن برخوردار گردید. در پژوهش حاضر به روش توصیفی-تحلیلی به بررسی فضا های زیرزمینی در معماری بومی اقلیم سرد و خشک ایران پرداخته میشود

با ساختن زیرزمین در زیر ساختمان میتوان اتلاف هدایت حرارتی کف بنا به زمین را کاهش داد. فضای زیر ساختمان در این صورت به عنوان فضای حایل خواهد بود. این فضا اعم از اینکه استفاده مسکونی داشته باشد یا نه باید عایق کاری شود.

فضاهای پنهان و زیرزمینی در طول دهه های اخیر در کلان شهرها اهمیت فراوانی پیدا کرده است. کمبود فضاهای باز، تراکم بالا و حتی کمبود فضاهای سبز و تفریحی به همراه فضاهای ورزشی موجب میشود تا فضاهای زیرزمینی که منبع با ارزش می باشند در کمک به فضا های روزمینی قابلیت طرح پیدا کنند.